

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

X. Disputatur de Psalterio Salomonis à Johanne Ludovico de La Cerda edito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

unde non absque similitudine aliqua veri concludi potest, non plures quam septemdecim Psalmos Davidem lucubrasse. Prius argumentum sic discutimus, postremum quidem Psalmum septuagesimum primum à Davide fuisse compositum, cum regnum Salomoni filio jamjam moriturus transcriberet; at extra ordinem in Psalmorum serie fuisse collocatum. Posterius vero sic excipitur, vel ex clausula Psalmi illius septuagesimi primi apparere non in decimo septimo Davidem loquendi vel canendi finem fecisse; neque vero adnotationem illam, *Hac autem sunt verba David novissima*, ad antecedentia, verum ad sequentia pertinere.

Disputatur de Psalterio Salomonis à Johanne Ludovico de La Cerda edito.

X. De Psalmorum συλλογή agentibus nobis, minime prætermittendum est Salomonis Psalterium, ex Augustana Bibliothecæ vetustissimis membranæ ab Andrea Schotto descriptum, à Johanne Ludovico de La Cerda è Græco sermone Latine redditum, & cum ejusdem Scholii editum. Constat illud Psalmis octodecim, Græce scriptis, ita tamen ut Ebraicum & Septuaginta Senum styllum referant. Salomonis nomen præfixum gerunt, his verbis: *Ψαλμὸς τοῦ Σαλομῶν*. Quid de his statuat Cerdanus incertus hæret, atque eo demum inclinatur, ut vel Salomonis, vel viri sacrarum literarum peritissimi, ex Salomonis persona differentis, factum esse statuat. Ego vero Salomonis esse præcisè nego: nec enim tam augustum sacre antiquitatis monumentum, tamdiu, tantisque in tenebris jacuisse posse puto, ut aut Judæorum recentiorum ac veterum diligentiam effugeret, aut præcorum Ecclesiæ Patrum, aut piorum hominum, aut doctorum denique, tam sedula cura scrutantium quæcumque ad sacra studia promovenda pertinerent. Nam quis putet tam venerandas sacrorum Codicum reliquias nulla aura afflavisse Origenem, aut Pamphilum, aut Eusebium, aut Hieronymum, qui tanto studio præcorum sanctorum Voluminum exemplaria & interpretationes undique comparaverant? Tutius utique credi potest, Hellenistæ alicujus opus esse, hominis in Librorum sacrorum lectione detriti, plurimaque cum ex Davidicis Psalmis, tum ex Isaiâ, & Ezechiele, & ahunde etiam ad id opus mutuati. Ejusmodi enim figmentis sæpe industriam suam exercuisse Hellenistæ eruditi sciunt. Tempus assignare promptum non est: aliquanto tamen post Christi tempora scriptum reor; alioquin ad notitiam sanctorum Patrum pervenisset. Salomonis autem personam Auctor assumpsit, quod Psalmos complures à Salomone scriptos intercidisse sciret: non ut Lectoribus faceret fucum, & ab incautis pro genuina Salomonis lucubratione haberi veller, sed ut se ad imitationem Salomonis componeret, & ea ex illius persona proferret, quæ ipse proferre potuisset. Id indicat lemma istud, *Ψαλμὸς τοῦ Σαλομῶν*. Non enim is titulus, ut dixi, Salomonis hunc esse Psalmum ostendit, cui præfixus est, sed Salomoni esse adscriptum, ejusque personæ accommodatum. Quod autem à Judæo proficisci hoc opus potuisset negat Cerdanus, quia quæ de Christo vaticinatur, religionem Christianam adversus Judæos firmant, de nihilo est; nam & ei quem expectant Messia eadem Judæi tribuunt, & in Prophetarum libris similia reperiuntur. Quod de octodecim illis Psalmis à me dictum est, idem de eo Psalmo dicendum arbitror, quem extra centum & quinquaginta Canonicorum numerum exhibent editiones Septuaginta Interpretum, & Horologia Græcorum, quemque Synopsos Auctor commemoravit, aliis de eo altum silentibus.

DE LIBRO PROVERBIORUM.

- I. *Disputatur de Auctore libri Proverbiorum. Variæ opiniones proponuntur.*
- II. *Compositio Libri hujus, unius esse videtur Salomonis, compilatio multorum posterioris ævi, ordo & constructio Esdræ.* III. *Probatum ejus γρηγορίας & antiquitas.* IV. *Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.* V. *Secundum argumentum.* VI. *Tertium argumentum.*

Disputatur de auctore libri Proverbiorum. Variæ opiniones proponuntur.

I. **H**ACTENUS per nubila fere & caliginem sanctorum Codicum Auctores internovimus: sic tamen ut etiam agnovimus. Nunc vel perplexarum disquisitionum tricas elucati, vel primæ & obscuræ vetustatis prætergressi tenebras, in luce deinceps paulo majori versabimur, nobisque Scriptores sacri se ipsi apertius cognoscendos dabunt. Libri quidem Proverbiorum auctorem se in fronte operis profiteretur Salomon: *Parabola, inquit, Salomonis, filii David, regis Israël*. Tum ab his verbis initium ducit vicesimum quintum caput: *Hæ quoque Parabola Salomonis, quas transfulerunt viri Ezechia, regis Juda*: quæ sic intelligo, sequentes Parabolas esse